

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/129/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118208074
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7118208074.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletou J. P., nar. X.X.XXXX, bytom u povinnej, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na návrh oprávneného W. P., nar. X.XX.XXXX, bývajúceho vo R. O. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s.r.o., so sídlom v Košiciach na Kupeckého 4, proti povinnej Z. S., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Q. H. U. na U.Á. XXX/X, zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej 20, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 2.7.2020 č.k. 21Em/4/2018-225 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 60 zo dňa 10.3.2015 a uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 421 zo dňa 16.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/65/2018 - 595 zo dňa 19.3.2018.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu povinná (matka) odvolanie z dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP. Podstatnú časť jej odvolania tvorí odvolacia argumentácia týkajúca sa odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, kde uviedla, že návrh oprávneného (otca) podala v jeho mene advokátska kancelária, v mene ktorej koná JUDr. Tomáš Goga, MBA. K návrhu bolo pripojené splnomocnenie, ktorým oprávnený splnomocnil svojho právneho zástupcu na zastupovanie „v konaní o výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2018 - 60 zo dňa 10.3.2015“. V návrhu sa však oprávnený domáha výkonu rozhodnutia, a to tak uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/15/2015 zo dňa 10.3.2015, ako aj uznesenia zo dňa 16.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP 65/2018 zo dňa 19.3.2018. Na podanie takéhoto návrhu - návrhu na výkon rozhodnutia uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P 15/2015 zo dňa 16.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP 65/2018 zo dňa 19.3.2018 však nebol právny zástupca otcom splnomocnený. Na predmetnú vec podľa nej nedopadá ani ust. § 390 písm. b) CMP, keďže označené rozhodnutia okresného aj krajského súdu boli vydané pred podaním návrhu na výkon rozhodnutia a predtým, ako otec splnomocnil právneho zástupcu na podanie predmetného návrhu. Zdôraznila, že súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu, ale v takomto prípade je povinný postupovať podľa ust. § 23 ods. 2 CMP, to znamená vydá uznesenie o začatí konania. Súd však uznesenie o začatí konania bez návrhu nevydal a výkon rozhodnutia Okresného súdu Košice I 21P/15/2015 zo dňa 16.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach 8CoP 65/2018 nariadil bez toho, aby bol podaný návrh na takéto výkon oprávnenou osobou alebo aby bolo začaté konanie bez návrhu. Preto je potrebné, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti týkajúcej sa nariadenia výkonu rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice I 21P/15/2015 zo dňa 16.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach 8CoP/65/2018 zrušil a postupom podľa ust.

§ 389 ods. 1 písm. a) konanie zastavil. Podľa nej je potrebné poukázať na to, že namietaný nedostatok procesných podmienok konania nie je možné odstrániť prípadným predložením splnomocnenia v štádiu odvolacieho konania na zastupovanie oprávneného v konaní o výkon rozhodnutia, keďže nie je možné zhojiť nedostatok procesnej podmienky, ktorá musela byť splnená predtým, ako súd o veci rozhodol. Pokiaľ ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, povinná namietala, že súd prvej inštancie sa neriadil čl. 4 CMP a ust. čl. 5 Zákona o rodine, keďže z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva, že by podľa nich posúdil aspekty charakterizujúce najlepší záujem dieťaťa, keďže jedinou zmienkou o záujme maloletej je konštatovanie konajúceho súdu v bode 17 odôvodnenia, kde uvádza, že je v záujme maloletej, aby jej nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s otcom. Zdôraznila, že súd prvej inštancie v konaní 21Em/4/2018 uložil rodičom a maloletému dieťaťu podrobiť sa odbornému poradenstvu v Psychosociálnom centre na Löfflerovej 2 v Košiciach počas štyroch mesiacov. Povinná sa tohto poradenstva zúčastňovala, v súdnom spise ani v odôvodnení rozhodnutia sa však nenachádza žiadna správa o jeho výsledkoch. Povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu bola rodičom a maloletému dieťaťu uložená aj neodkladným opatrením 21P/15/2015 zo dňa 29.10.2019, ktoré prebiehalo na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach počas doby šiestich mesiacov. Z obsahu spisu ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by ÚPSVaR poskytol súdu záverečnú správu z realizácie tohto odborného poradenstva. Pri nahliadnutí do súdneho spisu 16.7.2020 sa žiadna takáto správa v súdnom spise nenachádzala, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uvádza „obširnu správu kolízneho opatrovníka“ ako základný dôvod pre nariadenie výchovného opatrenia, pričom je možné dospieť len k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie spomína obširnu správu kolízneho opatrovníka, touto obširnou správou mieni správu zo dňa 18.12.2018. Podľa jej názoru teda súd pri nariadení výkonu rozhodnutia vychádzal zo správy kolízneho opatrovníka pred viac než roka a pol. Súdu prvej inštancie je však dobre známe, že maloletá J. odmieta stretnutia s oprávneným predovšetkým na základe jej skúsenosti, kedy ju ponechal samotnú bez dozoru pred prázdny domom matky a jej manžela dňa 24.5.2018, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 35/2019 zo dňa 20.5.2019 vypracovaného súdom ustanovenou znalkyňou PhDr. R. Q. PhD., v ktorom je výslovne uvedené, že maloletá „výslovne odmieta kontakt s otcom“ a to je datované od incidentu, ktorý je asi kľúčovým a zlomovým bodom v celkovom priebehu výchovy maloletého dieťaťa u oboch rodičov. Znalkyňa vtedy odporúčala realizáciu dlhodobého psychologického poradenstva. Za tohto stavu nie je teda možné zistiť, ako konajúci súd napriek uvedeným informáciám, ktoré mu boli známe, dospel k záveru, že nariadenie výkonu rozhodnutia je v najlepšom záujme dieťaťa. V rozpore s odborným záverom znalkyne ju súd prvej inštancie robí zodpovednou za to, že maloletá odmieta otca. Prílohou odvolania je znalecký posudok č. 35/2019 PhDr. R. Q., PhD.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na doterajších písomných a ústnych vyjadreniach, pričom poukázal na správu zo dňa 10.8.2020 zaslanú súdu prvej inštancie, ktorú vypracoval z kompletnej spisovej dokumentácie maloletého dieťaťa.

4. Kolízny opatrovník v správe zo dňa 10.8.2020 (č.l. 288) podrobne opisuje priebeh konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/15/2015, ktoré sa začalo v roku 2015 na návrh otca. V priebehu tohto konania bolo vo veci nariadené neodkladné opatrenie, a to uznesenie č.k. 21P/15/2015 - 60 zo dňa 10.3.2015, na základe ktorého bola maloletá J. zverená do osobnej starostlivosti matky, zo strany otca bolo určené výživné vo výške 50 Eur mesačne. Zároveň bol upravený bežný styk otca s maloletou na každý páry týždeň od piatku 17:00 hod. do nedele 17:00 hod. a nepáry týždeň v utorok a vo štvrtok od 15:30 do 17:30 hod. Následne Okresný súd Košice I na návrh otca vydal dňa 16.8.2017 uznesenie č.k. 21P/15/2015 - 421, ktorým okrem iného došlo k zmene predbežného opatrenia v časti úpravy styku, konkrétne k rozšíreniu styku otca s dieťaťom aj počas prázdnin a sviatkov. Krajský súd v Košiciach predmetné uznesenie uznesením zo dňa 19.3.2018 č.k. 8CoP/65/2018 - 595 potvrdil vo výrokoch o úprave styku otca s maloletou J. cez letné prázdniny, vianočné sviatky a veľkonočné sviatky a zmenil uznesenie v prevyšujúcej časti tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zo správy kolízneho opatrovníka je zrejmé, že konanie sp. zn. 21P/15/2015 doposiaľ nie je právoplatne skončené. Kolízny opatrovník ďalej v správe uviedol, že dňa 30.6.2020 bola doručená správa na Okresný súd Košice I o realizácii psychologického poradenstva, ktoré bolo uložené rodičom a dieťaťu neodkladným opatrením, a to uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 29.10.2019 sp. zn. 21P/15/2015 po dobu 6 mesiacov. Poradenstvo bolo realizované v období od 10.12.2019 do 10.6.2020. V uvedenom období bolo zrealizovaných 12 individuálnych stretnutí s rodičmi, z toho 7 bolo s otcom dieťaťa a 5 s matkou. V období od 10.3.2020 do 25.5.2020 bolo poradenstvo prerušené z dôvodu epidemiologických

opatrení súvisiacich so šírením koronavírusu a párové plánované konzultácie sa neuskutočnili. Na spoločné stretnutia s otcom dieťaťa v dňoch 27.5.2020 a 10.6.2020 sa matka nedostavila, svoju neúčasť ospravedlnila telefonicky z dôvodu starostlivosti o dieťa. Nakoľko do realizácie poradenstva zasiahla situácia koronavírusu, rodičom ponúkli možnosť pokračovať v poradenstve predĺžením o alikvotnú časť, počas ktorej nebolo realizované, otec s pokračovaním súhlasil, matka si vyžiadala čas na rozmyslenie a konzultáciu so svojím právnym zástupcom. Do dnešného dňa sa však neozvala. Účinnosť výchovného opatrenia nie je možné hodnotiť - bolo síce uložené na obdobie 6 mesiacov, avšak prakticky sa realizovalo v dĺžke 3 mesiacov. Uvedená doba v prípade vážne narušenej vzťahovej a komunikačnej situácie rodičov je nepostačujúca pre dosiahnutie zmeny v postojoch a komunikácii. Kolízny opatrovník preto dáva súdu na zváženie nový návrh na realizáciu poradenstva v rozsahu 3 mesiacov. Zároveň konštatuje, že počas celej doby spolupráce s rodinou nedošlo k náprave vzťahov medzi členmi rodiny aj napriek tomu, že s rodinou spolupracovalo viacero subjektov. Maloletá J. aj napriek snahe všetkých zainteresovaných subjektov, odborníkov, nemá umožnený kvalitný plnohodnotný kontakt s druhým rodičom, t.j. s otcom, ktorý prichádza na styk s dcérou v zmysle súdom nariadeného neodkladného opatrenia, no bez možnosti odchodu dieťaťa.

5. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že voči uzneseniu, ktorým sa nariadil výkon rozhodnutia, je možné podať odvolanie výlučne z dôvodov podľa ust. § 377 ods. 2 CMP, nakoľko ust. § 377 ods. 2 CMP je vo vzťahu k ust. § 365 CSP a § 62 CMP predstavujúcich všeobecnú úpravu odvolacích dôvodov lex specialis. Z obsahu odvolania však nevyplýva, že by odvolateľka predmetné uznesenie napadla z dôvodov uvedených v § 377 ods. 2 CMP. Pokiaľ odvolateľka v bodoch 4 až 9 odvolania namieta nedostatok procesnej podmienky, ktorý podľa jej názoru spočíva v tom, že oprávnený nebol v konaní o výkon rozhodnutia riadne zastúpený, oprávnený uvádza, že v konaní o výkon rozhodnutia vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21Em/4/2018 v celom rozsahu splnomocnil Advokátsku kanceláriu Goga a spol., s.r.o., v mene ktorej koná JUDr. Tomáš Goga, MBA, a plnú moc udelenú advokátovi nemožno obmedziť. Z dôvodu opatrnosti spolu s vyjadrením sa k odvolaniu predložil opätovne plnú moc zo dňa 25.5.2020. Oprávnený ďalej uviedol, že súdom uloženú povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva v určených termínoch bola matka povinná rešpektovať a svoju neúčasť neospravedlnila včas ani vážnymi okolnosťami. Harmonogram konzultácií jej bol vopred známy s dostatočným časovým predstihom a preto si mohla svoje osobné a rodinné povinnosti zabezpečiť tak, aby sa konzultácií v nariadených časoch zúčastňovať mohla. Oprávnený nemá vedomosť o tom, že by požiadala o zmenu termínov nariadených konzultácií. Z uvedeného je podľa jeho názoru možné vyvodiť jednoznačný záver, že nemala záujem sa týchto konzultácií zúčastňovať. Z čiastkových správ úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (správy zo dňa 20.1.2020 a 16.3.2020) jednoznačne vyplýva, že k stretnutiam maloletej J. s ním nedochádza a teda odborné poradenstvo sa nerealizovalo tak, ako sa malo a nemohol sa ani naplniť účel spočívajúci v obnove vzťahu medzi otcom a dcérou. Poukázal na to, že ak odvolateľka v bode 21 odvolania apeluje na dodržiavanie postupu v zmysle odporúčania znalkyne PhDr. R. Q., PhD., a to že styku otca s maloletou má predchádzať realizácia psychologického poradenstva a nie je vhodné dieťa konfrontovať s otcom osobne a priamo, takýmto postojom zo strany povinnej, ktorá odmieta poskytnúť súčinnosť k realizácii odborného poradenstva, k obnove kontaktu otca s maloletou ani nikdy dôjsť nemôže. Oprávnený sa preto plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý konštatuje, že za takejto situácie je namieste dôvodná pochybnosť o výchovnej spôsobilosti povinnej. Zároveň poukazuje na alarmujúcu dĺžku konania o úpravu práv a povinností a skutočnosť, že maloletú vôbec nevidel už viac ako 2 a pol roka. Oprávnený ďalej poukazuje na najlepší záujem maloletého dieťaťa obsiahnutý v článku 5 Zákona o rodine, ktorý okrem iného zahŕňa aj podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami. V prípade maloletej J. tieto podmienky vytvorené nie sú, a to nielen vo vzťahu k nemu, ale ani k jeho príbuzným a podľa jeho vedomostí sa s maloletou nestýka ani stará matka dieťaťa z matkinej strany. Názor maloletého dieťaťa o tom, že odmieta styk s otcom, na ktorý poukazuje odvolateľka, nemôže byť jediným a absolútnym kritériom pri rozhodovaní súdu. Z doterajšieho priebehu konania možno odôvodnene predpokladať, že k dobrovoľnému rešpektovaniu rozhodnutia ohľadom úpravy styku otca s maloletou zo strany matky nedochádza. Súdom uloženú povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva za účelom obnovy kontaktu otca s maloletou matka nerešpektovala. Má za to, že závery súdu nie sú vôbec svojvoľné, práve naopak konajúci súd vychádzal zo skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Oprávnený ďalej uviedol, že povinná v bode 20 odvolania opätovne uvádza vyfabulovanú negatívnu skúsenosť maloletej, kedy ju mal údajne ponechať samotnú pred prázdny domom matky 24.5.2018. Uvedené tvrdenie sa vôbec nezakladá na pravde a je presvedčený, že povinná sa cielene v prítomnosti maloletej

k tejto vyfabulovanej udalosti vracia a upevňuje v nej pocity strachu, ohrozenia a nebezpečenstva z neho. Je presvedčený, že ak by povinná vplývala pozitívne na maloletú vo vzťahu k nemu, dcéra by ho neodmietala. Negatívne emócie povinná znásobuje aj tým, že ak sa oprávnený dostaví pre maloletú v čase súdom upraveného styku, obviňuje ho zo psychického týrania, to všetko v prítomnosti maloletej, pričom jej prejav je hlasitý, plný kriku a vulgarizmov.

6. Kolízny opatrovník v správe zo dňa 2.10.2020, ktorá je doplnením jeho správy zo dňa 10.8.2020 uviedol, že otec telefonicky kontaktoval úrad a uviedol, že styk s ním a maloletou sa naďalej nerealizuje. V čase, kedy má súdom upravený styk s dieťaťom, od vydania napadnutého uznesenia chodí pravidelne za maloletou, avšak bez možnosti realizácie styku. Zároveň predložil podané trestné oznámenia za obdobie od 13.7.2020 do 10.9.2020. Matka mu bráni a odmieta, aby sa kontaktoval s dcérou. Komunikácia medzi ním a matkou dieťaťa je prostredníctvom SMS správ, ale na jeho otázky ohľadom dieťaťa neodpovedá. Dňa 4.9.2020 sa dostavil pre maloletú, matka vyšla z domu, až keď dorazila policajná hliadka, ktorú zavolať. Matka požadovala od policajnej hliadky, aby vošli do domu a maloletá im vysvetlila, že s ním nechce ísť. On z dôvodu ochrany psychického zdravia maloletej s takýmto postupom nesúhlasil, čo potvrdila aj policajná hliadka. Medzitým ho matka začala slovne napádať, že ju psychicky týral a teraz týra svoju partnerku a je psychicky narušený človek. Maloletá sa nachádzala v dome a určite všetko počula. Toto matkine konanie nie je po prvýkrát. Na zastavenie vulgarizmov ju začal natáčať svojim mobilným telefónom, čo ju väčšinou donúti k ovládaniu svojich emócií. Otcom predložené trestné oznámenia a SMS komunikácia medzi rodičmi tvoria prílohu tejto správy kolízneho opatrovníka.

7. Oprávnený vo svojom podaní zo dňa 13.10.2020 označenom ako vyjadrenie oprávneného v konaní o výkon rozhodnutia žiada súd prvej inštancie, aby uskutočnil výkon rozhodnutia. Opisuje vyššie uvedený incident zo dňa 4.9.2020 ako aj z 10.9.2020, ktoré preukazujú, že styk s maloletou sa nerealizuje, pričom predkladá súdu potvrdenia o prijatí trestného oznámenia z uvedených dní.

8. Oprávnený v podaní zo dňa 14.12.2020 opätovne poukazuje na alarmujúcu dĺžku doby, odkedy nevidel maloletú J., čo je viac ako 2 a pol roka napriek tomu, že disponuje právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami o úprave styku, ako aj na skutočnosť, že došlo k zmene v osobe zákonného sudcu, pričom žiada konajúci súd o nariadenie pojednávania. Domnieva sa, že nariadenie pojednávania by mohlo prispieť k dosiahnutiu účelu a cieľa vykonávacieho konania, kedy by sa povinná vzhľadom na autoritu súdu a jeho postup podľa ust. § 379 ods. 1 CMP mohla na základe výzvy konajúceho súdu o povinnosti rešpektovať rozhodnutie a upozornení o následkoch nerešpektovania uloženej povinnosti riadne pripraviť maloletú J. na styk s ním, dobrovoľne podrobiť rozhodnutiu, ktorým bol upravený jeho styk s maloletou.

9. Konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

10. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa ust. § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

12. Podľa ust. § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Podľa ust. § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

14. Podľa ust. § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

15. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 66 CMP a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

18. Povinná matka podala proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP. Tu je potrebné zdôrazniť, že Civilný mimosporový poriadok výslovne upravuje, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré je však možno odôvodniť len tým, že: 1) exekučný titul nie je vykonateľný, alebo 2) že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie uloženej povinnosti, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka). Vymedzenie len týchto odvolacích dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia a v žiadnom prípade nejde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Práva účastníkov (teda aj povinnej z exekučného titulu), záujem maloletého dieťaťa a individuálnosť každého prejednávaneho prípadu zákonodarca v dostatočnej miere zohľadnil v právnej úprave, ktorá ukladá súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z.), pričom tieto zisťuje aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia a výkon rozhodnutia neuskutoční, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Súd následne nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 CMP a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

19. Nakoľko ust. § 377 ods. 2 CMP výslovne uvádza, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti, odvolací súd sa zamerlal výlučne len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania.

20. Pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, povinná matka nenamieta nevykonateľnosť exekučného titulu. Napriek tomu odvolací súd dodáva, že v prejednanom prípade bolo jednoznačne preukázané, že existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul, a to uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 60 zo dňa 10.3.2015 (na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry týždeň od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. a každý nepáry týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.30 hod. do 17.30 hod.) v spojení s uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 421 zo dňa 16.8.2017 (na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou cez letné prázdniny od 1.7. do 15.7. v mesiaci júl a v mesiaci august od 16.8. do 31.8., a to v čase od 9.00 hod. prvého dňa styku do 18.00 hod. posledného dňa styku, cez vianočné sviatky v párnom roku od 22.12. od 15.00 hod. do 24.12 do 13.00 hod. a v nepárnom roku od 26.12 od 09.00 hod. do 1.1. do 18.00 hod. nasledujúceho roku, cez veľkonočné sviatky v párnom roku od piatku od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v nepárnom roku od štvrtku od 9.00 hod. do piatku do 18.00 hod.) v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/65/2018 - 595 zo dňa 19.3.2018 (ktorým bolo potvrdené uznesenie 21P/15/2015 - 421 zo dňa 16.8.2017 vo výrokoch o úprave styku otca s maloletou cez letné prázdniny, vianočné sviatky a veľkonočné sviatky). Z vyššie uvedeného právoplatného a vykonateľného titulu o úprave styku otca s dieťaťom vyplýva aj povinnosť matky maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a dieťa mu riadne odovzdať pred svojím bytom.

21. Oprávnený sa svojím návrhom domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou v stanovené dni a v stanovené hodiny, keď povinná, podľa jeho tvrdenia, bráni tomuto styku, neumožňuje jeho realizáciu, maloletú na styk riadne nepripravuje, pričom takýto stav trvá dlhodobo, v dôsledku čoho dcéru nevidel už vyše dva a po roka. Oprávnený je zároveň toho názoru, že ak by povinná pozitívne vplývala na maloletú vo vzťahu k nemu, neodmietala by ho.

22. Povinná argumentuje tým, že maloletá výslovne kontakt s otcom odmieta, pričom poukazuje na znalecký posudok č. 35/2019 zo dňa 20.5.2019 vypracovaný PhDr. R. Q. PhD. a dáva do pozornosti incident zo dňa 24.5.2018, ktorý má byť kľúčovým momentom vo vnímaní otca zo strany maloletého dieťaťa.

23. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že styk oprávneného s maloletým dieťaťom sa dlhodobo nerealizuje v dôsledku porušovania právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia povinnou. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom skúmal správanie a konanie oboch rodičov v priebehu celého trvania konania sp. zn. 21Em/4/2018 ako aj základného poručenského konania sp. zn. 21P/15/2015, pričom dôsledne prihliadal na záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že z právnej úpravy vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa vyplýva, že prvou a najdôležitejšou požiadavkou je, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Spôsobilosť rodičov dieťa vychovávať nie je daná len ich hmotnými podmienkami, ale aj ich prístupom k právam druhého rodiča a k právu dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Neobstojí preto argumentácia rodiča, že dieťa sa nechce s druhým rodičom stretávať a že nemôže dieťa nútiť do stretávania sa s týmto rodičom, aby mu nespôsobil ešte väčší stres a podobne. Rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie s druhým rodičom a nemôže nechávať na dieťati, či má alebo nemá chuť sa s druhým rodičom stretnúť. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča.

24. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu je zjavné, že vzťahy medzi rodičmi maloletej sú vysoko konfliktné už od začatia konania 21P/15/2015 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré v roku 2015 inicioval otec a doposiaľ nebolo právoplatne skončené. V priebehu tohto konania bolo vydaných viacero súdnych rozhodnutí, ktoré preukazujú, že stretávanie otca s maloletou bolo už vtedy problematické, v dôsledku čoho otec podával návrhy na nariadenie neodkladných opatrení. Prvým z týchto rozhodnutí je uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 60 zo dňa 10.3.2015, pričom už z neho je zjavné, že rodičia spolu nevedeli konštruktívne komunikovať a ich nevráživé správanie následne vyúsťovalo do ešte väčších konfliktov, ktoré riešili zjavne nevhodným spôsobom, za asistencie polície a v prítomnosti maloletého dieťaťa, ako aj vzájomným podávaním trestných oznámení. Aj z toho dôvodu bolo vo veci 21P/15/2015 nariadené znalecké dokazovanie, výsledkom čoho je znalecký posudok č. 35/2019 zo dňa 20.5.2019 vypracovaný PhDr. R. Q., PhD., z ktorého okrem iného vyplýva, že matka ešte v októbri 2018 znalkyni počas úvodného klinického interview potvrdila, že maloletá J. s otcom chodila rada, chcela s ním kontakt, tešila sa na neho, avšak po udalosti, ktorá sa stala v máji 2018 (matka uviedla znalkyni, že otec bol s maloletou na stretnutí a doniesol ju do domácnosti matky z dôvodu, že maloletá bola unavená a chcela ísť domov spať, skôr, v čase, kedy matka ani nikto z rodiny ešte doma nebol, pustil ju cez bráničku, nestaral sa, čo ďalej, maloletá otvorila dvere a vošla do domu, kde majú aj veľkých psov, s ktorými nikdy nebola sama a veľmi sa bála. Matka sa to dozvedela až cca po hodine, keď sa cez mobil spojila s otcom, išla hneď domov, pričom dieťa bolo uplakané a vo veľkom strese). Následné interview prebiehalo vo februári 2019 spolu s oboma rodičmi aj dieťaťom, pričom znalkyňa už vtedy konštatovala, že rodičia boli vzájomne v odpore, vyčítali si rôzne veci, interakcia prebehla zrýchlene, pretože dieťa bolo pri styku s otcom dekompenzované a bránilo sa kontaktu s ním. Podľa znalkyne daný prejav dieťaťa bol podmienený predošlou skúsenosťou a tým, ako sa k otcovi správajú pri styku/pri snahe o styk v bežnom živote a ako reagujú s matkou, správanie dieťaťa odrážalo len naučený systém reakcií v odpore, dieťa sa tak správa dlhodobo, matka sa pri styku zameriava na potreby dieťaťa a jeho postoj k veci a ten posilňuje. Dieťa podľa znalkyne nejedná autenticky, ale s naučenými obrannými schémami, ako sa ukryť pred nepriateľom. Za nepriateľa je považovaný otec, pričom dieťa je v koalícii s matkou. Znalkyňa na základe vyšetrenia maloletej ďalej konštatuje, že daný stav je podmienený odchodom otca zo spoločného rodinného prostredia a výrazným negativizovaním osoby otca, marením styku s dieťaťom. Dieťa s otcom neprihádza vôbec do kontaktu, je saturované informáciami z bazálneho prostredia, v ktorom sa aktuálne nachádza a sleduje len príchody otca s políciou, volanie polície na otca, ako aj vyvolávanie napätých situácií pri realizácii stykov. Ako svojho otca vníma maloletá J. manželka matky. V závere znaleckého posudku znalkyňa uviedla, že dieťa na vzniknutú situáciu reaguje pri styku s otcom vysoko emotívne a citlivo. V súčasnosti nemá dostatočne spracovanú situáciu v rodine, ktorá nastala odchodom otca zo spoločnej domácnosti. U dieťaťa je potrebné realizovať odborné dlhodobé psychologické poradenstvo a intervenciu a to aj spolu s otcom, aby sa opätovne podarilo rekonštruovať

predošlý model vzťahu dieťa - rodič, ktorý bol optimálny a v prospech maloletého dieťaťa. Znalkyňa má za preukázané, že maloletá má negatívne emocionálne nastavenie k osobe otca, daný postoj dieťaťa je prezentovaný maloletou ako tá udalosť, kedy ostala sama v dome. Znalkyňa poukazuje na to, že daný incident je prezentovaný opakovane aj v trestnom konaní ako aj sústavne u dieťaťa ako nezodpovedné správanie sa otca k nej. Zo psychologického hľadiska ide o opakované a nekonštruktívne správanie sa dospelých osôb k maloletej aj za cenu extrémnych situácií. Dieťa je v tomto stave zo strany matky utvrďované v pochybení otca a otec nie je schopný daný stav zmeniť.

25. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zlomovým momentom vo vnímaní otca zo strany maloletej J. sa javí byť aj na základe výsledkov znaleckého dokazovania jej negatívna skúsenosť z mája 2018. Z obsahu spisového materiálu je však evidentné, že napriek tvrdeniu matky, že dovtedy údajne maloletá s otcom chodila rada a tešila sa na stretnutia s ním, problémy ohľadom styku boli aj počas obdobia pred incidentom, čoho dôkazom sú viaceré návrhy otca podávané v priebehu konania 21P/15/2015 týkajúce sa jeho styku s dieťaťom a vyplývajú aj zo samotných odôvodnení rozhodnutí, ktoré boli v tomto konaní vydané. Odvolací súd dáva do pozornosti, že Krajský súd v Košiciach už v odôvodnení uznesenia sp. zn. 8CoP/65/2018 - 595 zo dňa 19.3.2018, ktorým potvrdil úpravu styku otca s dieťaťom počas prázdnin a sviatkov, uviedol, že matka má prvoradú zodpovednosť za prípravu maloletej na stretávanie sa s otcom a pokiaľ nie je schopná zabezpečiť otcovi právo podieľať sa na výchove maloletej, možno dôvodne pochybovať o jej výchovnej spôsobilosti.

26. O neschopnosti rodičov konštruktívne sa dohodnúť o výchove maloletého dieťaťa svedčia aj viaceré rozhodnutia, ktorými im bolo uložené odborné poradenstvo zamerané na odstránenie komunikačných problémov vo vzťahu k zabezpečovaniu starostlivosti o dieťa, ktoré však doposiaľ neprinieslo požadovaný výsledok. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 10.8.2020 vyplýva, že rodina bola zaradená aj do zoznamu priorít prostredníctvom akreditovaného subjektu Miesto pod slnkom n. o., ktorých cieľom bolo zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi. Dňa 30.6.2016 úrad práce obdržal email od pracovníčky tejto neziskovej organizácie, z ktorého vyplynulo, že matka bola už od začiatku útočná, spochybňovala kompetencie organizácie, menila veľmi rýchlo nálady od kriku až do plaču a hystérie, nebolo možné ju prerušiť, nepočúvala, kričala, že jej chcú vziať dieťa. Matka následne v spolupráci s organizáciou na vlastnú žiadosť nepokračovala, avšak pokračovalo sa v individuálnej spolupráci s otcom dieťaťa na posilnení rodičovských zručností a nácviku optimálnej komunikácie. Úrad práce dňa 1.2.2017 prijal záverečnú správu z tejto neziskovej organizácie, kde je odporúčané, aby kolízny opatrovník hľadal ďalšie možnosti či programy, ktoré by matke pomohli spracovať jej emócie a upriamiť jej pozornosť na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Za vhodné považujú odporúčať jej návštevy u psychológa. Kolízny opatrovník ďalej v správe z 10.8.2020 uvádza, že dňa 27.11.2017 požiadal o súčinnosť OO PZ Čaňa ako aj Materskú školu v Trstenom pri Hornáde. OO PZ Čaňa mu oznámilo, že v roku 2018 zaznamenali 32 policajných výjazdov a v roku 2017 20 výjazdov k riešeniu oznámení, ktoré podal otec maloletej na matku dieťaťa, pretože mu opakovane odmieta vydať dieťa podľa súdnych rozhodnutí. Na začiatku podávala trestné oznámenia len matka, nakoľko otec nechcel vyhrocovať situáciu, toho času je to už obojstranné. Pokiaľ boli vyslané hliadky polície na preverenie trestných oznámení, riešilo sa buď meškanie s odovzdaním dieťaťa, ktoré doniesol otec matke, prípadne že matka odmietla vydať maloletú otcovi, ktorý pre ňu prišiel. Polícia posúdila situáciu ako menej rizikóvu, nakoľko oznamovateľka - matka je „viac materiálne založená“, vytykala otcovi aj veci týkajúce sa oblečenia dieťaťa, že ju neoblieka v značkových veciach a pod., pričom v niektorých prípadoch bolo evidentné, že otec maloletú doniesol neskôr z dôvodu, že na ceste bola nehoda, pričom dané skutočnosti boli preukázané prostredníctvom MMS a SMS správ informujúcich matku o meškaní, matka však aj napriek tomu trvala na prijatí trestných oznámení. Materská škola v Trstenom pri Hornáde kolíznemu opatrovníkovi oznámila, že správanie maloletej k otcovi nevedia posúdiť, pretože v tomto školskom roku nemá otec maloletej právo maloletú do materskej školy nosiť ani ju vyberať, aj keď niekoľkokrát prejavil záujem o kontakt s dieťaťom v ich zariadení. Z predmetnej správy kolízneho opatrovníka vyplýva aj fakt, že matka sa v januári 2018 dostavila na úrad práce, kde uviedla, že maloletá má z otca strach, údajne pred stretnutím s ním zvracia, pričom s ňou navštívila psychiatricku MUDr. S.. Otec vtedy vo svojom vyjadrení doručenom konajúcemu súdu uviedol, že maloletú nevidel od septembra 2017 (okrem dňa 6.12.2017), pretože matka mu v styku bráni. Otec sa dňa 10.12.2018 dostavil na úrad a uviedol, že neustále chodí pred dom matky v čase, kedy sa má realizovať styk podľa súdneho rozhodnutia. Čaká 10 minút pred domom, zazvoní, avšak následne vypnú zvonček a pozatáhujú žalúzie. Potom zavolá matke, ktorá nedvíha a následne volá hliadku. Neraz sa stáva, že od matky odchádza návšteva, spýta sa slušne, či je maloletá doma, ale odpovedajú mu, že „nás do toho neťahajte“. Matka v rozhovore s kolíznym opatrovníkom 12.12.2018 potvrdila, že styk

sa nerealizuje od septembra 2017 najmä z dôvodu, že akceptuje vôľu maloletého dieťaťa, ktoré jasne odmieta stretávanie s otcom, čo vyjadriť aj policajnej hliadke, ktorú si otec stále zavolá. Ako hlavný dôvod uviedla skutočnosť, že sa dopustil trestného činu opustenia dieťaťa, ktoré podľa nej nie je doposiaľ ukončené. Matka sa vážne obáva toho, že otec nie je spôsobilý postarať sa o dieťa, nakoľko ohrozil jej život, pretože ju nechal stáť na ceste. Na otázku, z akého dôvodu mu umožnila styk v mesiacoch marec a apríl 2018 uviedla, že naivne dúfala, že sa otec zmení. Dňa 11.2.2019 sa otec dostavil na úrad a uviedol, že dieťa nevidel od apríla 2018, pričom matka nereaguje na telefonáty ani SMS správy. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 29.1.2019 v konaní sp. zn. 21Em/4/2018, právoplatným 7.3.2019, uložil rodičom maloletej J. povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Psychosociálnom centre na Löfflerovej ulici č. 2 v Košiciach po dobu štyroch mesiacov. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 29.10.2019 v konaní sp. zn. 21P/15/2015, právoplatným 16.11.2019, uložil rodičom ako aj maloletej J. povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na RPPS ÚPSVaR Košice po dobu 6 mesiacov. Ako uviedol v správe kolízny opatrovník, poradenstvo bolo realizované v období od 10.12.2019 do 10.6.2020, kedy prebehlo 12 individuálnych stretnutí s rodičmi, z toho 7 s otcom a 5 s matkou dieťaťa. V období od 10.3.2020 do 25.5.2020 bolo poradenstvo prerušené z dôvodu epidemiologických opatrení a plánované párové konzultácie sa neuskutočnili. Následne mali prebehnúť spoločné stretnutia s otcom dieťaťa v dňoch 27.5.2020 a 10.6.2020, na ktoré sa matka nedostavila a svoju neúčast' ospravedlnila telefonicky z dôvodu starostlivosti o dieťa. Rodičom bola ponúknutá možnosť pokračovať v poradenstve predĺžením o alikvotnú časť, t.j. o tri ďalšie mesiace, počas ktorej nebolo realizované, otec s pokračovaním súhlasil, matka sa doposiaľ k tomu nevyjadrila. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odborné poradenstvo, ktoré bolo predčasne ukončené, resp. prerušené z dôvodu pandemických opatrení, mohlo následne pokračovať párovými konzultáciami za prítomnosti oboch rodičov, z dôvodov na strane matky a jej pasívneho postoja k zlepšeniu situácie však k ďalšej realizácii poradenstva nedošlo.

27. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že preskúmaním obsahu spisu bolo preukázané, že povinná dlhodobo nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Je potrebné poznamenať, že súd v tomto štádiu konania nepreskúmava vecnú správnosť právoplatného súdneho rozhodnutia o úprave styku a pokiaľ nedošlo k zmene alebo zániku tohto právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, účastníci konania sú povinní podrobiť sa tomuto rozhodnutiu, ktorého výkonu sa oprávnený domáha. Z obsahu spisu nevyplýva, že by povinná akýmkoľvek aktívnym spôsobom pripravovala maloleté dieťa na úspešnú realizáciu styku s oprávneným, preto nie je možné uzavrieť, že povinná dobrovoľne plní povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ povinná poukazuje na to, že maloletá J. otca odmieta údajne od incidentu z mája 2018, už znalkyňa PhDr. Q. v znaleckom posudku upozorňovala na to, že dieťa nejedná autenticky, ale preberá postoje matky, ktorá namiesto toho, aby dieťaťu pomohla prekonať negatívny zážitok, práve naopak, posilňuje odpor dieťaťa a utvrdzuje ho v tom, že otec je nepriateľ a predstavuje pre ňu nebezpečenstvo. K tomuto odvolací súd opakovane musí uviesť, že tvrdenia matky sú do určitej miery zmätočné a nedôveryhodné, nakoľko bolo preukázané, že ani do mája 2018 styk otca s dieťaťom riadne neprebíhal, pretože matka už dávno predtým tvrdila, že dieťa otca odmieta, čoho dôkazom sú viaceré návrhy na nariadenie neodkladných opatrení podávané zo strany otca v priebehu konania. Napriek tomu znalkyni PhDr. Q. uviedla, že maloletá do mája 2018 chodila k otcovi rada, chcela sa s ním stretávať, tešila sa na neho. Odvolací súd je preto toho názoru, že po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik uloženej povinnosti. Odvolací súd na adresu povinnej konštatuje, že z ustálenej súdnej praxe nepochybne vyplýva, že dieťa sa identifikuje s názorom toho rodiča, v ktorého bezprostrednej starostlivosti sa nachádza, preto je potrebné pre zdravý a harmonický vývoj osobnosti maloletého dieťaťa konštruktívne, vecne a racionálne pristupovať k budovaniu vzťahu otca s maloletým dieťaťom. Používať dieťa ako nástroj na riešenie problémov, prípadne ako nástroj odplaty bez rešpektovania potrieb dieťaťa citlivým prístupom, je nezodpovedné a môže sa neskôr negatívne prejaviť v jeho psychickom vývine. Samotné odmietanie maloletého dieťaťa stýkať sa s oprávneným nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti, ale mohla by byť vyhodnotená ako možný ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, preto je daný postup podľa § 3 citovanej vyhlášky (č. 207/2016 Z.z.).

28. Na záver v súvislosti s odvolacou námietkou povinnej ohľadom toho, že právny zástupca oprávneného nebol splnomocnený na podanie návrhu na výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 421 zo dňa 16.8.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/65/2018 - 595 zo dňa 19.3.2018, nakoľko zo splnomocnenia pripojeného k

návrhu vyplýva, že oprávnený ho splnomocnil len na zastupovanie v konaní o výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 21P/15/2015 - 60 zo dňa 10.3.2015, odvolací súd uvádza nasledovné. Zo samotného návrhu na výkon rozhodnutia, ktorý podal oprávnený na Okresný súd Košice I dňa 10.7.2018 je zrejmé, že sa ním domáha výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou J., pričom je nepochybné, že ako exekučný titul označil všetky tri rozhodnutia týkajúce sa úpravy styku s dieťaťom, čiže nielen uznesenie zo dňa 10.3.2015, ale aj uznesenie zo 16.8.2017 v spojení s uznesením z 19.3.2018, ktoré v návrhu cituje, pričom odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o rozsahu splnomocnenia, ktoré udelil svojmu právnomu zástupcovi ešte dňa 29.6.2018, t.j. pred podaním samotného návrhu na súd, kedy ešte nemal k dispozícii sp. značku daného konania. Zo spisového materiálu je ďalej zrejmé, že oprávnený v priebehu celého konania, teda od podania návrhu, nespochybňuje rozsah plnomocenstva svojmu advokátovi, čo vyplýva aj z jeho vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 20.9.2020 (č.l. 326), kde udáva, že v konaní o výkon rozhodnutia vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21Em/4/2018 v celom rozsahu splnomocnil Advokátsku kanceláriu GOGA a spol., s.r.o.

29. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, pričom na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody.

30. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).